

Sygn. akt II KK 210/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Sobieszkańska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Wieczorka
w sprawie **A.C.**

skazanej z art. 191 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 22 marca 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 18 maja 2015 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej (pkt V) o warunkowym zawieszeniu wykonania tej kary (pkt VI) oraz oddaniu oskarżonej pod dozór kuratora (pkt VII) i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem z dnia 18 maja 2015 r., skazał A. C. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył te kary i wymierzył oskarżonej karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie której warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby oraz oddał oskarżoną pod dozór kuratora.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 26 maja 2015 r.

W dniu 15 lipca 2015 r. kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył go w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej, na niekorzyść skazanej. Zarzucił wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., poprzez wymierzenie oskarżonej w punkcie V części dyspozytywnej wyroku na podstawie powołanego przepisu kary łącznej 5 miesięcy pozbawienia wolności, to jest kary niższej od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, która wynosiła 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej zawartego w pkt V oraz rozstrzygnięć z pkt VI i VII, związanych z orzeczeniem środków probacyjnych i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Uwzględniając to unormowanie, wymierzona oskarżonej A. C. kara łączna pozbawienia wolności mogła się zawierać w przedziale od 6 miesięcy (najwyższa z kar wymierzonych za jednostkowe przestępstwo) do 9 miesięcy (suma kar jednostkowych).

Sąd Rejonowy wymierzając oskarżonej karę łączną w wymiarze 5 miesięcy, a więc poniżej ustawowej dolnej granicy, rażąco naruszył art. 86 § 1 k.k., co miało ewidentny wpływ na treść wyroku.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy podzielił zarzut skarżącego Prokuratora Generalnego oraz jego wnioski i w konsekwencji uchylił wyrok w

części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej oraz związanych z tym rozstrzygnięć o warunkowym zawieszeniu wykonania tej kary i oddaleniu oskarżonej pod dozór kuratora i przekazał sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W ponowionym postępowaniu Sąd ten określi wymiar kary łącznej pozbawienia wolności z poszanowaniem obowiązującego w tym względzie prawa materialnego.

Dlatego orzeczono, jak w wyroku.

kc